

Sygn. akt VI GC 2044/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 07 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 23 896,84 złotych (dwadzieścia trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 02 października 2018 roku do dnia 06 stycznia 2019 roku;

II. zasądzone w punkcie I wyroku świadczenie rozkłada pozwanemu A. S. na 10 (dziesięć) rat, z których pierwsze 9 (dziewięć) rat w kwotach po 2 389,68 złotych (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy), zaś rata dziesiąta w kwocie 2 389,72 złotych (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie zasądzonymi w punkcie I wyroku, płatne do 30. dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca lutego 2019 roku;

III. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego A. S. kosztami procesu.

Sygn. akt VI GC 2044/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 sierpnia 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego A. S. kwoty 26 652,53 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od poszczególnych wskazanych w pozwie kwot, a także kosztów procesu, wskazując w uzasadnieniu, iż strony łączyła umowa kompleksowa numer (...) z dnia 13 czerwca 2008 roku, na podstawie powód dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie, ten zaś – nie uiścił za nią należności.

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5872/17 w związku z częściowym cofnięciem pozwu referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni umorzył postępowanie w zakresie żądania należności głównej w kwocie 500 złotych (k. 36 akt) i nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z

dnia 13 sierpnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 5872/17 uwzględnił żądanie pozwu w pozostałym zakresie.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany A. S. wniósł o rozłożenie świadczenia na raty wskazując na trudną sytuację zdrowotną i finansową, w jakiej się znalazł oraz podnosząc, że kilkakrotnie podejmował próby zawarcia umowy z pozwanym, jednakże bezskutecznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2008 roku A. S. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. umowę kompleksową numer (...) dotyczącą dostarczania energii elektrycznej do prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

umowa kompleksowa – k. 39 akt, ogólne warunki umów kompleksowych – k. 40-43 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawił A. S. następujące faktury i noty odsetkowe:

- numer (...)/1F na kwotę 29 448,46 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 17 lipca 2015 roku do dnia 21 września 2015 roku, z terminem płatności do dnia 17 października 2015 roku,
- numer (...) na kwotę 5 759,57 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 22 września 2015 roku do dnia 25 stycznia 2016 roku, z terminem płatności do dnia 12 września 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 2 642,41 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia 18 marca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 2 438,75 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 19 marca 2016 roku do dnia 21 maja 2016 roku, z terminem płatności do dnia 15 czerwca 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 750,57 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 22 maja 2016 roku do dnia 19 lipca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 08 sierpnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 1 695,54 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 20 lipca 2016 roku do dnia 14 września 2016 roku, z terminem płatności do dnia 03 października 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 828,04 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 15 września 2016 roku do dnia 21 listopada 2016 roku, z terminem płatności do dnia 06 grudnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 531,90 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 22 listopada 2016 roku do dnia 16 stycznia 2017 roku, z terminem płatności do dnia 01 lutego 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 278,03 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia 03 marca 2017 roku, z terminem płatności do dnia 31 maja 2017 roku.,
- numer (...) na kwotę 261,55 złotych, z terminem płatności do dnia 06 grudnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 236,79 złotych, z terminem płatności do dnia 01 lutego 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 509,75 złotych.

A. S. dokonał jedynie częściowej zapłaty za fakturę numer (...).

faktury i noty odsetkowe – k. 22-37 akt

Pismem z dnia 02 czerwca 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wezwał A. S. do zapłaty kwoty 26 652,53 złotych tytułem zaległych należności wynikających z powyższych faktur i not odsetkowych.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie A. S. kilkakrotnie próbował skontaktować się kancelarią zajmującą się obsługą (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. w celu umożliwienia mu spłaty zadłużenia w ratach wskazując, że podjął działania sądowe mające na celu wyegzekwowanie od jego dłużnika należności zabezpieczonych wekslem, co umożliwi mu rozliczenie się z dostawcą energii.

A. S. jednocześnie uiszczał (...) spółce akcyjnej z siedzibą w G. w miarę możliwości należności na poczet zaistniałego zadłużenia uiszczając łącznie kwotę 6 800 złotych.

wezwanie przedsądowe – k. 44 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 54-56 akt, wnioski o rozłożenie na raty – k. 56-58 akt, pismo informujące o wezwaniu do wykupu weksla i złożeniu pozwu – k. 58-59 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając je za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. w związku z wpłatami pozwanego dokonywanymi w toku postępowania na poczet dochodzonego roszczenia, pismem z datą w nagłówku „dnia 16 października 2018 roku” (data prezentaty: 2018-10-23, k. 71-72 akt) cofnął częściowo pozew domagając się w dalszym ciągu od pozwanego A. S. kwoty 23 896,84 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 02 października 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu. Jednocześnie powód wyraził także zgodę na rozłożenie pozwanemu dochodzonego świadczenia na raty.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód cofnął częściowo pozew bez zrzeczenia się roszczenia, niemniej uczynił to przed rozpoczęciem rozprawy, a zatem zgoda pozwanego A. S. na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrywał się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt trzeci wyroku).

Uwzględniając oświadczenie o cofnięciu pozwu, powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanego A. S. kwoty 23 896,84 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 02 października 2018 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodził z zawartej między stronami w dniu 13 czerwca 2008 roku umowy kompleksowej, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej oraz świadczenie usługi przesyłowej. Umowa ta, na podstawie której odbywa się sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej, należy do kategorii umów nazwanych, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 755 ze zmianami). Natomiast zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii stosuje się przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

Stan faktyczny sprawy pozostawał w zasadzie w całości bezsporny. Strony pozostawały zgodne co do tego, że łączyła je umowa sprzedaży i dostarczania energii elektrycznej oraz że energia elektryczna została pozwanemu w ilości wskazanej na fakturach dostarczona przez powoda do prowadzonego przez pozwanego gospodarstwa rolnego.

Pozwany nie kwestionował również sposobu wyliczenia wysokości dochodzonej należności, niesporne było również, że należność ta nie została przez niego uiszczona (poza kwotą 6 800 złotych zapłaconą w toku procesu).

Jednocześnie na rozprawie pozwany A. S. podtrzymał wniosek o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu wskazując, że brak zapłaty nie wynikał z jego złej woli, a jedynie z sytuacji finansowej, w jakiej się znalazł z powodu postępujących nieuczciwie kontrahentów. Powyższe, jak wskazał, spowodowało, że pogorszył się znacznie jego stan zdrowia (zapadł na głęboką depresję) i dopiero od jakiegoś czasu rozpoczął on działania mające na celu wyegzekwowanie należnych mu wierzytelności na drodze sądowej i egzekucyjnej, dzięki czemu jest w stanie dokonywać także na rzecz powoda spłat zaległych należności.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione, jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela. Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Dokonując rozłożenia na raty zasądanego świadczenia w niniejszej sprawie Sąd miał również na uwadze, że powód wyraził na to zgodę.

Mając na względzie powyższe, Sąd w punkcie pierwszym wyroku, na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 755 ze zmianami) w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 23 896,84 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 02 października 2018 roku do dnia 06 stycznia 2019 roku i tak zasądzone świadczenie w punkcie drugim wyroku rozłożył pozwanemu na dziesięć rat, z których pierwsze dziewięć rat jest w kwocie po 2 389,68 złotych, zaś rata dziesiąta – w kwocie 2 389,72 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie zasądzonymi w punkcie pierwszym wyroku (od kwoty 23 896,84 złotych liczonymi za okres od dnia 02 października 2018 roku do dnia 06 stycznia 2019 roku), z tym że każda rata płatna jest do 30. dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca lutego 2019 roku.

Uwzględniając powództwo w niniejszej sprawie w całości, Sąd w punkcie czwartym wyroku odstąpił od obciążania pozwanego A. S. kosztami procesu, w oparciu o treść art. 102 k.p.c. Przepis ten pozwalający, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegranej tylko części kosztów lub nie obciążanie jej kosztami w ogóle, jest przepisem szczególnym, stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu określonej w art. 98 k.p.c. i urzeczywistniającym zasadę słuszności. Przepis ten nie konkretyzuje owych szczególnie uzasadnionych wypadków, do których się odnosi – pozostawione to więc zostało przez ustawodawcę do uznania Sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności sprawy kierować się powinien własnym poczuciem sprawiedliwości. Zarówno w doktrynie, jak i praktyce orzeczniczej utrwaliło się przy tym, iż owe szczególne okoliczności związane mogą być zarówno z przebiegiem samego procesu, jak i okolicznościami pozostającymi na zewnątrz procesu – a więc także, a nawet zwłaszcza, dotyczącymi stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd rozpoznający sprawę niniejszą wziął zatem pod uwagę trudną sytuację finansową pozwanego, a także stan jego zdrowia, jak również jego postawę (pozwany nie uchylał się od odpowiedzialności, jeszcze na etapie przedprocesowym wyrażał wolę spłaty, zwracając się kilkakrotnie z prośbą o rozłożenie na raty, jak i podjął się spłat w ratach w toku procesu – jak wskazywał jego pełnomocnik na rozprawie (córka N. S.) stało się to możliwe dopiero na tym etapie, gdyż dopiero wówczas udało

się pozwanemu uzyskać tytuły wykonawcze i prowadzić skuteczną egzekucję, co pozwala na sukcesywne spłacanie wierzycieli), a także związaną z tą sytuacją okoliczność, iż obowiązek spełnienia zasądzonego świadczenia już sam w sobie będzie wiązał się dla pozwanego z dużym obciążeniem finansowym. Sąd również miał na względzie fakt, iż powód korzysta ze stałej obsługi prawnej, a sama sprawa nie miała charakteru skomplikowanej i będąc w swoim zarysie sprawą typową nie wymagała ze strony pełnomocnika procesowego ponadprzeciętnego nakładu pracy, tym bardziej, że okoliczności niniejszej sprawy, tak co do zasady, jak i wysokości dochodzonego roszczenia, nie były przez pozwanego kwestionowane.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 26 stycznia 2019 roku